

2S kapitola 16.

[1] Sotvaže David přešel přes vrchol, jde mu vstříc Mefibóšetův sluha Síba se spřežením osedlaných oslů a na nich dvě stě chlebů, sto hrud sušených hroznů, sto košíků letního ovoce a mých vína. [2] Král se Síby zeptal: "K čemu máš tyhle věci?" Síba odpověděl: "Osly pro královský dům k jízdě, chléb s ovocem k jídlu pro družinu a víno, aby se unavený mohl na poušti napít." [3] Král dodal: "A kde je syn tvého pána?" Síba králi řekl: "Ten vyčkává v Jeruzalémě. Řekl totiž: 'Dnes mi izraelský dům vrátí království mého otce.'" [4] Král Síbovi pravil: "Hle, všechno, co patří Mefibóšetovi, je tvé!" Síba odpověděl: "Skláním se. Kéž najdu u tebe přízeň, králi, můj pane." [5] Když král David přicházel k Bachurímu, právě odtamtud vycházel muž z čeledi Saulova domu jménem Šimeí, syn Gérův. Vyšel a zlořečil [6] a házel kamením po Davidovi a po všech služebnících krále Davida, ačkoli po jeho pravici i levici byl veškerý lid a všichni bohatíři. [7] Při svém zlořečení volal Šimeí takto: "Táhni, táhni, vrahu, ničemníku! [8] Na tebe Hospodin obrátí všechnu krev Saulova domu. Na jeho místě stal ses králem, Hospodin však dal království do rukou tvého syna Abšalóma. To máš za všechno to zlo, vždyť jsi vrah!" [9] Tu řekl králi Abíšaj, syn Serújin: "Copak tento mrtvý pes smí zlořečit králi, mému pánu? Nejraději bych šel a srazil mu hlavu." [10] Ale král odpověděl: "Co je vám do mých záležitostí, synové Serújini? On zlořečí, protože mu Hospodin řekl: 'Zlořeč Davidovi!' Kdo se potom smí ptát: 'Proč to děláš?'" [11] A David Abíšajovi a všem svým služebníkům řekl: "Hle, můj syn, který vyšel z mého lůna, ukládá mi o život. Oč větší důvod má k tomu ten Benjamíneček! Nechte ho, ať zlořečí, neboť mu to nařídil Hospodin. [12] Snad Hospodin pohlédne na mé ponížení, snad mi Hospodin za to jeho dnešní zlořečení odplatí dobrem!" [13] David se svými muži pokračoval v cestě a Šimeí se ubíral podle něho po svahu hory, šel a zlořečil a házel po něm kamení a metal prach. [14] Král a všechen lid, který byl s ním, přišli unavení na místo, kde si oddechli. [15] Abšalóm a všechen lid, izraelští muži, vstoupili do Jeruzaléma; byl s ním i Achítofel. [16] Když Davidův přítel Chúšaj Arkijský přišel k Abšalómovi, pozdravil Abšalóma: "Ať žije král! Ať žije král!" [17] Abšalóm Chúšajovi řekl: "Tak se odvděčuješ svému příteli? Proč jsi nešel se svým přítelem?" [18] Chúšaj Abšalómovi odpověděl: "Nikoli! Koho vyvolil Hospodin a všechen tento lid i všichni izraelští muži, s tím budu a u toho zůstanu. [19] A pak, komu bych měl sloužit? Přece jeho synu. Jako jsem sloužil tvému otci, tak budu sloužit tobě." [20] Abšalóm řekl Achítofelovi: "Poradte, co máme dělat." [21] Achítofel Abšalómovi odpověděl: "Vejdi k ženinám svého otce, které ponechal, aby střežily dům. Celý Izrael uslyší, že jsi vzbudil u svého otce nelibost, a všichni, kdo jsou s tebou, začnou jednat rozhodně." [22] Proto postavili Abšalómovi na střeše stan a Abšalóm před zraky celého Izraele vešel k ženinám svého otce. [23] Radit se s Achítofelem, který byl v těch dnech rádcem, bylo jako doptávat se na božské slovo. Tak tomu bylo s každou Achítofelovou radou, dávanou jak Davidovi, tak Abšalómovi.